

- liberation-computing.blogspot.se
- Alan Cocks
- November 28th, 2012
- [view original](#)

Cory Doctorow on copyright, debate in Denmark 2012	Cory Doctorow - Přednáška na téma copyright - spravedlivá odměna, digitální zámky a tři Doctorowovy zákony
Fair compensation	Spravedlivá odměna
We often have these debates about what the purpose of copyright is, what's it there for and there are all these different perspectives we bring to it. Some people say, copyright exists to - enrich the public domain or to serve some cultural policy goal, to incentivise creativity or some other purpose. You know, I'm a creator, a writer, I'm a publisher, and I earn my living from copyright and so for me the part that I want to talk about today and the part that I often attend to is the idea that copyright, whatever else its doing, should be ensuring equitable remuneration to all the different pieces of the value chain. It should be setting a policy framework that ensures that the different people involved in creating works are compensated fairly through the way that those works go.	Často vedeme tyhle debaty o copyrightu - jaký je jeho účel a k čemu slouží. A máme tu všechny možné perspektivy, které do debaty vnášíme. Někteří lidé tvrdí, že copyright existuje, aby obohatil veřejnou sféru, aby sloužil cílům státní kulturní politiky, aby podpořil vynalézavost a tak dále. Víte, jsem tvůrce, spisovatel, jsem vydavatel, a živobytí tedy mám díky copyrightu. A tak to, o čem bych chtěl dnes mluvit a to, co často vnáším do těchto debat je myšlenka, že copyright, ačkoliv může mít různé další účely, by měl zajišťovat, že všem těm různým článkům řetězu přidané hodnoty se dostane spravedlivé odměny. Měl by vytvořit zákonný rámec, který zajistí, že lidé, kteří se podílí na nějaké tvorbě budou za svou práci z toho, co se vydělá, spravedlivě odměňováni.

Now, the problem is, I think that for the last - twenty years - the entire digital era - we've been getting this wrong. So much so, that I've actually structured a kind of - three laws - about how wrong it gets. So its Doctorow's three laws. Originally I only had one law, but my literary agent who is Arthur C Clarke's agent - I told him I'd made up a law. He said "You need three laws!" I've made up two more. So I'll talk about these three laws, and that's how I'll structure the talk.	Problém ale je, že jsme tomu posledních dvacet let, celou digitální éru, špatně rozuměli. Až tak moc, že mně to postupně přivedlo k popsání jakýchsi tří zákonů o tom, jak moc špatně k tomu přistupujeme. Říkám jim Doctorowovy zákony. Původně jsem přišel jen s jedním, ale můj literární agent, který byl i agentem Arthura C. Clarka, když jsem mu řekl, že jsem vymyslel zákon, řekl: „Zákony potřebuješ mít tři!“ A tak jsem přišel ještě se dvěma dalšími. Takže mluvit budu o těchto třech zákonech.
Doctorow's First Law: Digital Locks	První Doctorowův zákon: Zákon digitálních zámků
So the first law is about digital locks, or digital rights management technology. This has been a subject of very heated debate in technological circles, and it keeps coming up whenever we think we're done with it it keeps coming back.	První zákon je o digitálních zámcích, neboli o technologii DRM – digital rights management. Toto je v technologických kruzích velmi žhavé téma, a vynořuje se pokaždé, když už si myslíme, že jsme se s ním konečně vypořádali.
Digital locks are software that is installed on mobile devices, devices like this tablet, computers, set top boxes or other devices, and these check to see if you are about to do something that the copyright holder has not permitted and tries to interdict you from doing those things. So for example - say you buy a movie or an audio book or a tv show on iTunes, all those movies, audio books and tv shows	Digitální zámek je program, software, který je nainstalovaný v mobilech, v zařízeních jako jsou tablety, v počítačích, v televizních set top boxech a další elektronice. Digitální zámek sleduje, co se v zařízení děje, kontroluje, jestli se někdo nechystá provádět něco, co majitel copyrightu nedovolil, a když ano, tak tomu brání. Takže když si například přes iTunes koupíte film, audioknihu nebo pár

on iTunes come with Apple's digital lock on them.	dílů nějakého seriálu, každý takový film, audiokniha a seriál od iTunes obdržíte s digitálním zámekem firmy Apple.
Now Apple would prefer that you only used their hardware to play it back. That's the whole idea - right - its that you're buying into the Apple ecosystem. They want to make sure that when you buy things, that you continue to buy their hardware to use it. So, what that means is that - every time you spend money on an Apple product you increase the cost of switching to a competitor's product, because you can't take your media with you when you switch to the competing products.	Applu se samozřejmě hodí, když k přehrávání nákupů od nich budete moci používat jen jejich vlastní zařízení. O tom to celé je, že ano, nákupem vstupujete do Apple ekosystému. A v Apple chtějí zajistit, že když už jste si u nich něco koupili, že budete muset i v budoucnosti kupovat jejich zařízení, abyste se ke svým nákupům dostali. Takže to vlastně znamená, že pokaždé, když Applu za něco zaplatíte, zvyšujete cenu přechodu ke konkurenci, protože k tomu, co jste si u Applu koupili, se od konkurence nebudete moci dostat.
The prototype for all the digital lock laws and the template that many other places in the world have followed is the US digital lock law the Digital Millenium Copyright Act (DMCA) which came about in 1998 and the DMCA says that digital locks are so protected that its always illegal to remove them even if you are not violating copyright. Even if you are the copyright owner - right - you can't even remove a digital lock from a work that you created and hold the copyright to. Only the company that made the lock can authorise the removal of the lock.	Prototypem pro všechny zákony o digitálních zámcích a šablonou, kterou následně zavedla spousta zemí, je Digital Millenium Copyright Act, DMCA, který vznikl v roce 1998 ve Spojených státech. Podle DMCA je digitální zámky jednoduše nelegální odstranit - bez ohledu na situaci, je to nelegální i v případě, že zámek neodstraňujete za účelem porušování copyrightu. Je to nelegální, i když ten copyright patří vám – opravdu. Nesmíte odstranit digitální zámek ani ze svého vlastního výtvoru, na který vám jinak patří plná práva. Jen firma, která zámek vytvořila, může legálně povolit jeho odstranění.

So let's see how that works out in practice? Lets see how that plays out in the creative market place where we're concerned about creators being equitably compensated? So, say you're my audio book publisher, Random House Audio, division of Bertelsmann largest publisher in the world, and you go off and you sell a million dollars worth of audio books through the iTunes store. Which does sell 90 % of the Audio books in the market, through the iTunes store - 90 % of the audio books sold, are sold by Apple, through the iTunes store. And Apple gets 30% of that money.	Jak to funguje v praxi? Podívejme se, co to způsobuje na kreativním trhu, kde nás zajímá spravedlivá kompenzace tvůrců. Řekněme, že jste vydavatel mé audioknihy, firma Random House Audio, divize Bertelsmann, největšího vydavatele na světě, a podaří se vám přes obchod iTunes prodat audioknihy za milion dolarů. Přes obchod iTunes se dnes prodává nějakých 90% všech audioknih na trhu. 90% prodaných audioknih je tedy prodáno Applem, přes obchod iTunes, a Apple inkasuje 30% z tržeb.
Now one day Apple might turn around to Random House as various retailers have done in the past and say "We'd like to renegotiate this deal. Instead of giving you a 30/70 split, we'd like to change it to a 50 /50 split. We want 20 % more. Now I think Random House would probably be able to find someone else who'd be their preferred vendor at a 30/70 split or even a better one obviously Google is happy to compete with Apple in the mobile market place front. And that would be a great advantage for them to have - to get Random Houses audio books. But - there is one problem here - which is that the million dollar investment that Random House's customers have made in Random House's audio books means that for Random House to switch to a competitor	Mohl by přijít den, kdy se Apple obrátí na Random House, jako už to udělali mnozí prodejci v minulosti, a řekne: „Rádi bychom s vámi probrali nové podmínky. Místo podílu 30/70 bychom teď chtěli jít padesát na padesát. Dávejte nám ještě dalších dvacet procent.“ Sice si myslím, že v Random House by dokázali na místo hlavního prodejce najít nějakou jinou firmu, která by prodávala za podíl 30/70 nebo i méně – minimálně Google by o takovou možnost stál, snaží se Applu v digitálních prodejkách konkurovat. A určitě by pro ně bylo velmi výhodné moci prodávat audioknihy od Random House. Ale je tu jeden problém – ta investice jednoho milionu dolarů, za které zákazníci Random House nakoupili audioknihy, znamená, že při přechodu k

they have to trust that their customers will abandon their libraries or maintain two separate parallel libraries in order to switch. Because only Apple, not Random House, and not the authors Random House has adapted for audio, only Apple, can authorise Apple's customers to remove the digital lock in order to move their audio books to a competing platform.	jinému prodejci by zákazníci Random House museli své stávající sbírky buďto zahodit, nebo rozdělit, a nové knihy nakupovat do nové části. Protože jen Apple, ani Random House, ani autoři, jejichž tvorbu Random House nechal načíst, jen Apple může povolit zákazníkům odstranění digitálního zámku a tedy i možnost přesunout své zakoupené audioknihy na konkurenční platformy.
Now there's an easy policy answer to this - if you want to make a digital lock law that - respects copyright - that is in fact about ensuring equitable remuneration for all the parties here, you could just say digital locks only have the protection of law to the extent that they stop you from violating copyright. If you remove the digital lock but you don't in any other way violate copyright you're not breaking the law. That seems like a very simple answer and its so simple that its remarkable that none of the governments of the world seem to have hit on it.	Pokud je toto problém, řešení je jednoduché - pokud je záměrem vytvořit digitální zámek, který respektuje copyright, a který se doopravdy snaží o zajištění spravedlivé odměny všem zúčastněným stranám, stačí stanovit, že digitální zámky požívají zákonnou ochranu jen pokud zamezují porušení copyrightu. Pokud odstraníte digitální zámek, ale žádným způsobem neporušíte copyright, neporušili jste ani zákon. To je velmi jednoduchá odpověď – tak jednoduchá, že je s podivem, že na ni zřejmě žádná ze světových vlád nepřišla.
The OECD, the Canadian copyright bill that's just been brought in, bill C11 - all the various national implementations, the UK copyright act, and so on, all of these acts have followed the American example of adding a special protection for digital locks. And at each turn what this has done is taken away market power from investors in the creative works and given it to a mere intermediary.	OECD, kanadská copyrightový zákon, který byl nedávno představen, vyhláška C11 i všechny možné další národní implementace - anglický zákon o copyrightu a tak dále, všechny tyto zákony následovaly příklad Spojených států a udělily digitálním zámkům zvláštní ochranu. A ve všech případech to přesunulo možnost rozhodovat o vlastním tržním chování od těch, kdo by rádi nějaká díla nakoupili, k těm, kdo jsou při

	této koupí pouhými prostředníky.
You'd think that, you know, if you've got his triangle of value added to the work, you've got the author - me - I wrote the book, you've got Random House - they invested a lot of money in recording the book, you've got Apple - who assemble the piece of skinny electronics in south east asia and loaded it onto it - that copyright's major protection should accrue to either me or the publisher and certainly not to the intermediary. We can see where this goes - right - we can see where it goes when the government says that if you buy a book from Apple you have to buy the book case and the light bulb and the easy chair from Apple too.	Víte, myslel bych si, že – když máme tenhle trojúhelník přidané hodnoty, kde máme autora, mně, který napsal knihu, máme Random House, ti investovali spoustu peněz do nahrání té knihy, máme Apple, který v jihovýchodní Asii nechal smontovat elektronickou placku a nahrál na ni nahrávku knihy – že copyright by měl řešit hlavně práva autora a práva vydavatele, ale rozhodně by na prvním místě neměl být prostředník. A můžeme vidět, k čemu to vede – vede to k tomu, že přijde vláda a řekne: když jste si od Applu koupili knihu, musíte od nich mít i obal na knihu a připínatelné osvětlení a iKřeslo na čtení.
What it does is it creates this increasing amount of control for the companies that serve as mere intermediaries, over the overall destiny of art. So Apple now totally controls the App Store and you're not allowed to install apps on your iOS device without Apple's permission. You have to break the break the digital lock to install an app on your iOS device. And they want a 30 % cut of any apps that are sold through the App Store and they also want a veto over the apps sold in the app store. So Mark Fiore who is a Pulitzer prize winning political cartoonist made an app of political cartoons which they rejected on the grounds that he ridiculed public figures. Subsequently they rejected an app that was made buy some anti	Způsobuje to, že stále narůstá vliv firem, které slouží jako prostí zprostředkovatelé, nad směřováním umění. Apple má svůj AppStore pod naprostou kontrolou a na své Apple iOS zařízení nemáte vůbec možnost nainstalovat aplikaci bez toho, aby Apple tuto aplikaci povolil. Museli byste prolomit digitální zámek, abyste na svoje zařízení mohli nahrát libovolnou aplikaci. A Apple si bere 30% z ceny aplikací, prodaných přes jejich App Store, vedle toho, že samozřejmě mají právo veta nad tím, co v jejich obchodě bude a nebude. Takže Mark Fiore, který vyhrál Pulitzerovu cenu za svoje politické kreslené vtipy, byl odmítnut, protože zesměšňoval veřejné činitele. Následně také odmítli aplikaci, která byla vytvořena

drone activists that gave you an update every time a drone killed someone in Pakistan - a US military drone - and they rejected that for the store too.	lidmi, vystupujícími proti vojenským dronům, a která ohlásila kdykoliv v Pakistánu došlo k usmrcení člověka dronem americké armády. Odmítli to nabízet.
Now I was a book seller for a long time and I worked in a book store and I only stocked the books that I liked - and I think that's fair and I don't think Apple should have to stock the titles they don't like, but I never said the Government should arrange things so that its illegal to buy books from anyone's store except mine, once you have installed the book case that can handle my books.	Ted' si vemte, že jsem se dlouho dobu živil jako knihkupec, měl jsem práci v knihkupectví, a objednával jsem jen knihy, které se mi líbily - a nemyslím si, že by na tom bylo něco v nepořádku. Myslím, že Apple má právo neprodávat tituly, které se jim nelíbí. Jen bych se neodvažoval tvrdit, že by vláda měla prohlásit za nelegální nákup knih z jiných obchodů, pokud už jste si v jednom pořídili regál na knihy.
And I think that we can see what a good digital lock policy would do and we can see that we've arrived at the wrong digital lock policy, and that brings me to my first law - 'Doctorows first law', which is that any time someone puts a lock on something that belongs to *you* and won't give you the key, that lock hasn't been put there for your benefit.	A myslím si, že ani není těžké vidět, jak by to vypadalo, kdyby pravidla pro digitální zámky byla nastavena dobře – a můžeme vidět, že dnešní podoba digitálních zámků není v pořádku, a to mně přivádí k mému prvnímu zákonu – „Doctorowův první zákon“, který zní takto: kdykoliv někdo pověsí zámek na něco, co patří *vám* a nedá vám k němu klíč, ten zámek tam nevisí vám ku prospěchu.
If really those locks were there to protect copyright, copyright holders, and not intermediaries, would get the right to control them.	Pokud by tyto zámky skutečně měly chránit copyright, měli by nad nimi moc majitelé copyrightu, ne prostředníci.

Doctorow's Second Law: Intermediaries, Fame and Fortune	Druhý Doctorowův zákon: Zákon prostředníků, slávy a štěstí
Now the next law relates to intermediaries, this group of people who sit between creators and investors, and audiences. Intermediaries are anyone - companies, services, tools, that sit between creators and audiences - web hosting companies that host your web site, payment processors that handle your money, services like YouTube or Blogger or Twitter or Facebook, where like, creators and audiences connect - services like Google's search or Microsoft Bing - that let members of the audience find creative works. These are all contemporary intermediaries.	Druhý zákon se vztahuje k prostředníkům, ke skupině lidí, kteří sedí mezi tvůrci a investory - a obecně. Prostředník je všechno – firma, služba, nástroj – co sedí mezi tvůrcem a obecně – web hosting, u kterého máte stránky, firmy zpracovávající peníze, služby jako YouTube nebo Blogger či Twitter nebo Facebook, kde dochází k propojení mezi tvůrci a obecně – služby jako vyhledávače, Google nebo Bing – které dovolují obecně najít vytvořená díla. To vše jsou dnešní prostředníci.
Now it used to be that there was a lot smaller pool of intermediaries. There were just things like distributors and retail chains and a few credit card processors, a couple of major printing houses a few theatrical exhibitor chains, just a couple of tv networks.	Bývalo tomu tak, že prostředníků bylo podstatně méně. Byly tu jen věci jako distributoři a prodejní řetězce a kreditní karty od pár firem, pár vydavatelských domů, pár řetězců kin, jen několik televizních kanálů.
And at one time or another, every one of those intermediaries was captured by a cartel. You know, at one point in America if you wanted to be an actor in the films, you had to sign up to one of the big studios because the big studios had taken over the theatrical exhibitors and the only way that you could be in a movie that would be shown anywhere would be to sign with	A postupem času kontrolu nad všemi těmito starými prostředníky převzal kartel. Víte, v Americe jednu dobu došlo k tomu, že abyste mohli hrát ve filmu, museli jste se nechat zaměstnat u jednoho z těch velkých studií, protože velká studia skoupila všechny řetězce kin. Byl to jediný způsob - upsat se jednomu z velkých studií, čehož studia využívala a

one of the big studios and the big studios used that advantage to extract incredibly bad terms out of their actors.	hercům nastavili nepředstavitelně vyděračské podmínky.
This also happened with publishers at various times, with labels at various times, at different times we've seen that when there's a smaller number of intermediaries, they are liable to being captured by the investors the publishers the labels the studios. And that that control over the market place end up resulting in worse terms for the creators. It becomes a buyer's market for the creativity.	Podobné věci už se v různých dobách staly s nejrůznějšími vydavateli. Viděli jsme v historii opakovaně, že když existuje jen omezené množství prostředníků, nevyhnutelně budou uchvázeni investory, vydavateli, studii. A toto uchvácení moci nad trhem mívá za následek propad postavení samotných tvůrců. Stává se z toho trh s nízkými cenami, který dává výhodu kupcům.
Now the internet has made it infinitely cheaper to be an intermediary - the 1990's you may remember that in 1990 there was a lot of loose talk that someday we would have a 500 channel universe. Someday cable tv would deliver as many as 500 channels of entertainment at one time in someone's sitting room. At the time that seemed like an unimaginably vast pool of entertainment. Well, its been put paid by the trillion channel web. I mean, we live now in a world where 500 channels seems remarkably impoverished. And when that world - when you live in a world where you have lots of lots of different channels, lots and lots of different ways where creators' work can reach an audience, it becomes exponentially harder for one of those intermediaries to work with the	Díky internetu je dnes nekonečně levnější být <i>svým vlastním</i> prostředníkem – třeba si vzpomenete, jak se v 90. letech mluvilo o tom, že jednoho dne budeme přijímat 500 televizních stanic. Že někdy v budoucnosti budeme moci pomocí kabelové televize sledovat v obýváku až pět set kanálů. V té době to pro nás představovalo nepředstavitelně širokou nabídku zábavy. No, a vida, web s trilionem „kanálů“ to ukazuje z trochu jiné perspektivy. Vždyť žijeme ve světě, kde se 500 možností zdá jako nepříjemně omezený výběr. A když žijete ve světě, kde máte spousty různých kanálů, spousty a spousty různých možností, jak mohou tvůrci dosáhnout obecnost, stává se uchvácení trhu některým z prostředníků za pomoci investorů a následné omezení

investors to corner the market and pay the creators worse. And give lower sums and give them worse terms.	odměn tvůrcům hůř uskutečnitelné.
But there is one way that that can be reversed there's one way that we can go back to those - to that era before where cartels of investors and distributors controlled the livelihoods of creators and that is by increasing the liability on intermediaries, we make it harder to be an intermediary.	Ale je jeden způsob, jak to zvrátit, jak se vrátit do časů minulých, do doby, ve které kartely investorů a distributorů diktovaly živobytí tvůrců – stačí, když zvýšíme zodpovědnost, kterou nesou prostředníci. <i>Být prostředníkem bude zase obtížné.</i>
If we make it more expensive to be an intermediary, we'll get fewer intermediaries and the one's that remain will be more liable to capture by the investors. So for example, In the US its a 150,000 dollars per active infringement. For hosting copyrighted material. Now, clearly there's no way that any company could make sure they don't host copy righted material - YouTube getting 72 hours of video every minute.	Když způsobíme zvýšení nákladů pro prostředníky, budeme mít méně prostředníků a ti, kteří zůstanou, budou opět snadnou kořistí investorů. Takže například v USA dostanete pokutu 150 000 dolarů za jedno porušení copyrightu. Za vystavování copyrightovaného materiálu. Samozřejmě není možné, aby jakákoli společnost mohla mít jistotu, že copyrightovaný materiál nevystavuje – jen na YouTube je nahráváno 72 hodin nového videa každou minutu.
There aren't enough copyright lawyers remaining between now and the heat death of the universe to make even a small dent in the amount of copyrighted material YouTube gets, so instead, we try to limit that liability through things like notice and take down, where YouTube can host every thing that arrives but they're	Odteď až do chvíle tepelné smrti vesmíru nebude žít dostatek copyrightových právníků na to, aby dokázali udělat byť jen malý zářez v tom množství copyrightovaného materiálu, který je nahráván na YouTube. A tak místo toho omezujeme zodpovědnost prostředníků pomocí možností na takový materiál

required to speedily react to notices of copyright infringement. But as you'll hear later, notice and take down is something that's under attack all over the world. It is actually impossible to keep infringement off of the network. Its impossible to stop infringement from arriving because you can't pay the lawyers to do it.	jednoduše upozornit a požádat o jeho odstranění, takže na YouTube je vystaveno všechno, co tam kdo nahraje až do chvíle, dokud to někdo neoznačí za porušení copyrightu. Ale jak si řekneme později, taková upozornění a automatické odstranění je věc, která je široce zneužívaná. V praxi je nemožné zajistit, aby se na síti nevyskytovaly porušení copyrightu. Není možné zamezit nahrávání dalších a dalších, protože tolik právníků by nikdo nezaplatil.
There is no business that would be able to stay afloat if all the material that everyone produced - every tweet, every blog post every video had to be reviewed a priori. The only way to make that work would be to go back to that cable universe, to that 500 channel universe where there's a limited number of channels and every channel works for publishers and distributors to make sure that all the material was vetted before its seen.	Neexistuje obchodní model, který by se mohl udržet, pokud by veškerý materiál, který někdo vyprodukuje, každou zprávu na Twitteru, každý příspěvek na blogu, každé video mělo být před zveřejněním prověřeno. Jediný svět, ve kterém toto může fungovat, je ten starý svět pěti set kanálů kabelové televize, kde je omezené množství kanálů a každý kanál má jen takové vydavatele a distributory, kteří zaručí, že všechnen materiál bude před zveřejněním prověřen.
Now what would be a disaster for creators because it means that you can't make any money at all in the system until you're signed up with one of the major publishers, that has the deal that can pay the lawyers to make sure that your material doesn't infringe, create the certification, and get you into the channel. Its the world that we lived in before the	Což by samozřejmě byla pro tvůrce pohroma, protože by ztratili možnost cokoliv si vydělat, pokud by nebyli upsaní u jednoho z hlavních vydavatelů, kteří jediní by měli prostředky na zaplacení právníků, kteří by prověřovali, že materiál neporušuje copyright, označili by ho certifikátem a na svém kanále zveřejnili. <i>Tak vypadal svět, ve kterém jsme žili</i>

internet. There's never been a time when smaller better organised more controlled marketplaces for music or books or creativity or news or any other field of creative endeavour resulted in better terms for creators - those smaller markets always resulted in worse terms for creators.	<i>před příchodem internetu. V minulosti neexistovala doba, kde by menší, lépe kontrolovatelný trh s hudbou nebo s knihami nebo s uměním nebo s novinami nebo s jakýmkoliv dalším polem kreativní činnosti přinesl lepší podmínky pro tvůrce. Menší trh vždycky přináší horší podmínky pro tvůrce.</i>
Now, its not that creators will go out on their own and usually or very often do well. Most creators who try to go out on their own do very poorly. And that is a fact of life. There are millions of would be YouTube stars for every actual YouTube star. And even being a YouTube star doesn't mean that you make any money - as many stars can tell you you can't eat "fame". Two million YouTube views and 3 pounds will get you a ride on the tube.	Tím nechci říci, že by měli bezproblémový život tvůrci, kteří se snaží publikovat sami – většině tvůrců, pokud se snaží prorazit sami, se moc nedaří. Na YouTube připadají miliony rádoby hvězdiček na každou skutečnou hvězdu. A ani to, že se stanete hvězdou na YouTube neznamena, že z toho budete mít nějaké peníze – jak vám mnoho takových hvězd může říct, “sláva” se jíst nedá. Dva miliony shlédnutí na YouTube vynesou asi tři libry a s tím se v Londýně tak možná svezete metrem.
Converting fame into money is very hard alchemy. Most people fail but the ones that do succeed succeed in using one of about a half dozen ways that are the only ways that creative people have ever made money off of their creativity. They sell things, they come up with a product that people want to buy and price it at a price they want to pay. They ask people for donations, they perform their works, they wrap their works in advertisements they licence their works to someone else who has figured out how to make money. They	Převádět slávu na peníze je velice obtížná alchymie. Většina lidí selže, ale ti, kteří uspějí, uspějí pomocí asi půltuctu způsobů, které jsou těmi jedinými způsoby, jakými kdy tvořiví lidé vydělali peníze pomocí své tvorby. Něco prodávají - vymyslí produkt, který lidé chtějí kupovat a prodávají ho za cenu, kterou jsou lidé ochotni platit. Nebo získávají dary, nebo své dílo předvádějí, nebo své dílo obalí reklamami, nebo licencují své dílo někomu jinému, kdo vymyslel jak s jeho pomocí něco vydělat. Nebo dělají

take commissions, those are basically it - right - you look, you break down every creative business model since the beginning and they all look like some variation on that.	zakázkovou práci, a to je v podstatě všechno, ne? Když si rozeberete jakýkoliv obchodní model, odjakživa to byla nějaká variace na toto.
And none of that stuff works if you haven't been heard of. Nobody can give you money unless they've heard of your works, unless you can deliver your works to them. Now, right now, European governments are enthusiastic participants in American led efforts to increase intermediary liability. And that will just herd creators into the major publishers' studios' and labels' stables.	No a nic z toho nefunguje, když o vás nikdo neví. Nikdo vám nemůže dát peníze, pokud neslyšel o vaší práci a pokud mu svou práci nemáte jak dodat. A zrovna v této době se evropské vlády nadšeně účastní Amerikou vedené snahy o zvýšení zodpovědnosti pro prostředníky. Což zase jen nažene tvůrce do stájí hlavních nakladatelů, vydavatelů a studií.
Through secretive closed door and unprecedented negotiations like the Anti Counterfeiting Trade Agreement or ACTA, and its progeny the Trans Pacific Partnership, there are stakeholder groups and governments meeting to figure out ways to make intermediary liability more punitive.	Během jednání za zavřenými dveřmi a bezprecedentních vyjednávání, která vedly k dohodě ACTA a k jejímu předvoji, dohodě o transpacifickém partnerství, se potkávají zainteresované skupiny a vlády, aby zařídili, že prostředníky bude možné lépe trestat.
Doctorow's Third Law: Information doesn't want to be free, people do	Doctorowův třetí zákon: Ne informace, ale lidé chtějí být svobodní.
Which brings me to my final law. And its I think the most important one its the one that relates to the slide show we saw before - which is about information. I	Což mně přivádí k poslednímu zákonu. A myslím, že je to tak, jak můžete vidět v nadpisu. Nemyslím si, že by informace cokoliv chtěly, a že i kdyby chtěly, jejich

don't think information wants anything, and I think if it does its interests should be of no particular import to us. Information is a noun not a person and its desires are irrelevant. Information doesn't want to be free, but people *do* want to be free and the policy that we create around information and around creative livelihoods has a direct impact on the freedom of people.	zájmy by pro nás neměly být nijak zvlášť důležité. Informace je podstatné jméno, ne osobní jméno, a na jejích touhách nezáleží. Informace nechťejí být svobodné, ale lidé ano, a zákony, kterými obestřeme informace a kreativní živobytí má na svobodu lidí přímé dopady.
Nobody wants digital locks on their works. No one woke up this morning and said "You know, I want to buy some music but maybe some one out there is selling music that does less than my CDs, maybe I'll go and find those market places". And since nobody *wants* a digital lock, digital locks can only succeed if users can't remove them. If they can force users to do things. A digital lock's job, fundamentally, is to swim up out of the depths of your computer and say "I can't let you do that Dave" and that program will only work so long as there isn't an icon on your desktop labelled "hal9000.exe" if you can drag that program into the trash and the "I can't let you do that Dave" program stops running, the digital lock is neutralised.	Nikdo nechce na svém díle digitální zámky. Nikdo se ráno neprobudí a neřekne si: „Chtěl jsem si koupit nějakou hudbu, ale možná si místo CD radši pořídím formát, který se nebude dát přehrát všude. Budu se na ty jejich AppStory muset podívat.“ A protože digitální zámky nikdo nechce, mohou uspět jen v případě, že je uživatelé nemohou odstranit. Jen v takovém případě si mohou na uživatelích vynutit nějaké chování. Funkce digitálního zámku v zásadě je vyplout z hlubin vašeho zařízení a oznámit vám „To ti nemohu dovolit, Dave,“ a takový program může fungovat jen v případě, že na ploše nemáte umístěnou ikonku „hal9000.exe“, kterou byste mohli přesunout do koše a zajistit tak, že hláška „To ti nemohu dovolit, Dave“ se přestane objevovat.
So digital locks have to hide their existence from their owners. They have deceptive file names, they're buried in the	Takže digitální zámky svou existenci musí před svými vlastníky skrývat. Mají zavádějící názvy, pohřbené hluboko v

filesystem, they're integrated with the operating system, by means of deep hooks so that they can't be readily uninstalled, you can't even find out what they are or if there running, they don't show up in the process monitor, they are indistinguishable from spyware. Because they do exactly the same thing as spyware does, they run programs that users don't want.	souborovém systému, nebo jsou dokonce propojené s operačním systémem způsobem, díky kterému nemohou být odstraněny, a u takových nejde dokonce ani zjistit, že tam jsou nebo že běží. Neukazují se v seznamu procesů, a jsou neodlišitelné od spywaru. Protože dělají přesně to samé co spyware – provozují programy, které by uživatelé na svém zařízení nechtěli.
And its not just that they are like spyware, they create the opportunity <i>*for*</i> spyware. So when Sony BMG shipped 6 million audio CDs with their own drm on them, what those CDs did was they secretly updated your operating system so that there were certain programs and files that would no longer be visible if you listed out all of the programs and files running, or in a directory. And what that meant was that any virus that was hidden using the same means would be not visible to your computer. And after the Sony root kit shipped in 2005, immediately virus writers started writing their own viruses to take advantage of this scheme because once you design a facility into a computer so that it can't know or accurately report on what its doing, other people will take advantage of that facility and make it so that your computer does things that you don't want them to do.	A není to jen o tom, že se zámky chovají jako spyware – ony skutečnému spyware otevírají nové možnosti. Když Sony BMG vydalo 6 milionů audio CD, na kterých byl jejich vlastní zámek, tyto CD potají do operačního systému nainstalovaly úpravy, které způsobily, že některé programy a soubory s určitým jménem už nebyly vidět. A to znamenalo, že jakýkoliv virus mohl použít stejný název a nebyl by na vašem počítači vidět. A hned poté, co se tento root kit od Sony dostal v roce 2005 do světa, autoři virů začali psát viry, které využívaly nových možností. <i>Protože jakmile jednou do počítače zabudujete možnost, že nebude schopen přesně hlásit, co zrovna dělá, mohou této možnosti využít i další lidé a přinutit váš počítač dělat další věci, které nechcete, aby dělal.</i>
Now that's bad enough today, its bad	Už dnes je situace dost špatná, a to jde jen

enough today when its just our laptops and our phones. These are, after all devices that we carry with us all the time that have cameras and microphones that know our secret thoughts that hear our little pep talks that we give to ourselves when we are driving to work that know who our friends are and know everything that we do.	o naše notebooky a telefony. Protože to jsou zařízení, která sebou nosíme pořád, a která mají kamery a mikrofony, do kterých ukládáme naše tajemství, která nás slyší mluvit samy se sebou když řídíme auto, která vědí, kdo jsou naši přátelé a vlastně o všem, co děláme.
Its bad enough when we start to design them that way, and to give you a sense of how bad it can get, in Lower Merion, Pennsylvania, an affluent school district outside of Philadelphia, they gave the students MacBooks and they put in software that could run without the user knowing it. And the software activated the webcam without lighting up the little green light that told you the app, the webcam, was there, and it was nominally there to stop theft. But the Administration used it to spy on students that they thought of as discipline cases.	Je dost špatné, že jsme vůbec začali stavět systémy, které umožňují takové věci. Kam to bez problémů může dospět si můžeme ukázat na příkladu školy v Lower Merion v Pennsylvánii. Tam rozdali studentům MacBooky, do kterých nainstalovali software, který dokázal fungovat bez vědomí uživatele. A když software běžel, měl přístup i k webkameře - bez toho, aby se u ní rozsvítila dioda, která obvykle hlásí, že je zařízení v provozu. Oficiálně tam byl software pro to, aby zabránil krádežím, nicméně vedení školy jej užívalo ke špehování studentů, u kterých očekávali kázeňské problémy.
And it was discovered when a student was brought in to his principal's office and his principal handed him a photo of the student in his own bedroom the night before and said "What are you doing in this photo, you are taking drugs" and the student said "No I'm eating a candy. And how did you get a photo of me in my bedroom?"	Na celou věc se přišlo, když studentovi, předvedenému do ředitelny, ředitel podal fotografii, na které byl dotyčný ve svém vlastním pokoji předchozí večer, a zeptal se ho „Co děláš na této fotografii, bereš drogy, že?“ a student řekl: „Ne, jím sladkosti. Ale kde jste vzali fotku mně v mém pokoji?“

And this principal had taken thousands of photos of this student and thousands of photos of other students awake and asleep dressed and undressed, and so on. This is not an aberration, this is the beginning. That was two years ago.	A tento ředitel měl uložené tisíce fotografií tohoto i dalších studentů, probuzených i spících, oblečených i neoblečených, a tak dále. Nedá se to označit za něco výjimečného, spíše je to jen začátek. A to bylo před dvěma lety.
This year the Federal Trade Commission slapped down a "rent to own" company - several "rent to own" companies and a software vendor in the united states because these "rent to own" companies which lease equipment to poor people who can't afford to buy them outright over long periods during which the total lease price ends up being several times the cost of the device, installed the same kind of software and because its more modern it could also record video and audio and plunder their keystrokes, the files on their hard drive, and so on. The FTC, in the settlement, these companies stipulated that they had recorded, secretly recorded their customers having sex, that they'd recorded their children naked and dressed that they'd intercepted confidential communications with lawyers, and with doctors, and captured their banking log and credentials, and again this gives you a sense of the risk that you're at when your computers are designed to be so you can't know what there doing. But this is just the beginning of the risk. Because we live in a world today that is made out of computers.	Tento rok plácnula Federal Trade Commission, Federální Obchodní Komise, přes prsty společnost - vlastně několik společností a jednoho prodejce softwaru ve Spojených Státech, protože tyto společnosti dlouhodobě pronajímaly počítače chudým lidem, kteří si je nemohli dovolit koupit, ale cena za dlouhodobý pronájem ve výsledku několikanásobně překračovala kupní cenu vybavení, a na tyto stroje instalovali podobný druh software – a protože byl novější, uměl také nahrávat obraz i zvuk a odchyťávat stisky kláves, číst soubory na jejich disku a tak dále. FTC v textu mimosoudního vyrovnání uvádí, že tyto společnosti nahrávaly své zákazníky při sexu, že nahrávaly záběry dětí oblečených i nahých, že odchyťovali důvěrnou korespondenci s právníky a lékaři, a měli přístup i k bankovním účtům a přihlašovacím údajům. Z toho můžete opět vidět, jak riskantní je mít počítač, který je nastavený tak, že nedokáže spolehlivě ukázat, co se v něm děje. Ale stále to je jen začátek, to riziko bude časem ještě horší, protože žijeme ve světě, který je počítači tvořen.

Your car is a computer you put your body into, the aeroplane I flew over in, is a flying solaris box in a fancy aluminium case, with a bunch of scada controllers. We put our bodies in computers all day long. Take the computers out of this building and it will be uninhabitable inside of 6 months. Not only that, but we put computers in our body. The hearing aids that I will have when I get older because I'm a member of the Walkman generation won't be bits of analogue ten plastic with a transistor in them, they will be computers that I insert into my body. And when I insert a computer into my body, and when I insert my body into a computer, I want to make sure that both of those things are designed to faithfully report what they are doing, and to let me shut down whatever they are doing that I don't want them to do. And it is never to our advantage as creators, as journalists, as people, who care about the future, to be demanding the computers be re designed so that their users <i>*can't*</i> know what they do.	Auto je dnes počítač, kterému svěřujete vlastní tělo, letadlo, kterým jsem přiletěl, není nic než létající server Solaris v naleštěném hliníkovém šasi s pár scada kontrolery. Dáváme počítačům všanc svá těla od rána do večera. Když z moderní budovy odstraníte počítače, bude do půl roku neobyvatelná. Dáváme si dnes dokonce počítače do těla. Naslouchátko pro neslyšící, které dostanu až zestárnu, nebude analogová krabička s tranzistorem, bude to malý počítač, který budu mít vsunutý do zvukovodu. <i>A když mám mít počítač v těle, nebo tělo v počítači, chci mít jistotu, že takový počítač byl vytvořen tak, aby mohl důvěryhodně hlásit, co v něm běží, a aby mi dovolil vypnout cokoli, co nechci, aby dělal.</i> Pro nás tvůrce, žurnalisty, pro nás, kterým záleží na budoucnosti, není nikdy výhodné požadovat, aby počítače byly upraveny tak, aby jejich uživatelé <i>*nemohli*</i> vědět, co se v nich děje.
Now that's on the computer side. On the network side its even worse.	Tak to máme po stránce osobních počítačů všechno. Po stránce sítí je to ale ještě horší.
(I'm almost done, I think I've got about 2 minutes (watching the clock)) On the network side its even worse. Viacom is of	Už mi zbývají jen asi dvě minuty, ale to stihneme. Situace sítí je ještě horší. Viacom je obří americká společnost, která

course the giant American company that is quite worried that YouTube has got a bunch of its copyrighted clips on it. And of course YouTube does have a bunch of copyrighted clips on it. They've applied to the US Supreme Court for satori to hear their case. One of their claims is that YouTube facilitates infringement by allowing people to have "private flag" videos. So YouTube - if you upload a video to YouTube you can either make it public, or you can say "only let my friends and family watch this", I use that. I live in the United Kingdom, as you heard I'm actually now technically a British citizen, although I haven't been issued my accent yet, this is why I sound Canadian, and the way that I send videos of my small daughter in the bathtub home to Canada, is not by email, because as you know, you can't attach a giant video file to an email, I put them on YouTube. I flag them "friends and family only". Now, YouTube knows, or Viacom knows, that that's one of the ways that is used, and they say that even though its used, the loss of that feature, the loss of our ability to conduct our lives in private, is a small price to pay for their being able to look at all the videos that are online to see if any of them infringe their copyrights.	se docela trápí tím, že na YouTube jsou k dispozici jimi copyrightované materiály. A samozřejmě tomu tak opravdu je. Při slyšení u Nejvyššího soudu Spojených států mimo jiné tvrdili, že YouTube napomáhá porušování copyrightu tím, že dovoluje lidem označovat videa jako soukromá. Tedy když na YouTube nahrajete video, můžete ho označit jako veřejné, nebo můžete říct, že je jen pro vaše blízké. Já to používám dost často. Žiju teď v Anglii, jsem teď vlastně technicky britským občanem, ačkoliv autentický přízvuk mi ještě nepřidělili, proto zním jako Kanaďan. Takže způsob, jak posílám domů do Kanady videa své malé dcery při koupání, není přes email, protože jak jistě víte, obrovský video soubor se do emailu nevejde – místo toho nahraju video na YouTube, označím ho jako „jen pro přátele a rodinu“. A podle Viacomu je toto sice jedno z možných použití, ale říkají, že přestože tuto možnost lidé využívají, mělo by se tomu zamezit, protože ztráta možnosti udržet svůj život v soukromí je ještě docela nízká cena za to, aby si u Viacomu mohli kdykoliv zkontrolovat jakékoliv video nahrané na síť a ujistit se, že v něm není ani kousek, který by porušoval jejich copyrighty.
When we create monitoring systems to monitor for copyright infringement - what we do first of all - is we end up intercepting everyone's communications. Because you can't stop someone from	Pro systém, který má sledovat porušování copyrightů, je nutnou podmínkou napíchnout veškerou probíhající komunikaci. Protože není možné lidem zabránit v návštěvě odkazu

visiting www.piratebay.com unless you're looking at all the links that they enter or click, and throw away the ones that you think they shouldn't be seeing. So on the one hand we surveil 100 % of people's network traffic in order to stop them from infringing, and when that doesn't work we roll out even more draconian procedures like 3 strikes.	thepiratebay.se, pokud nesledujete všechny odkazy, které zadají nebo na které kliknou, a zablokovat ty, o kterých si myslíte, že by je neměli vidět. Takže budeme sledovat naprosto všechno, co lidé v síti udělají, abychom jim zabránili porušit copyright, a když zjistíme, že to nefunguje, vymyslíme ještě přísnější postupy, jako „tříkrát a dost“.
So 3 strikes has been rolled out in France, the UK and in New Zealand, and it says, if you're accused of 3 or more acts of copyright infringement, you and every one you live with loose your internet access. In the UK Martha Lane Fox's - Price Waterhouse Cooper study of access to the internet showed that the most vulnerable families in the UK, when they were given access to the internet for even a short time, that everything we used to measure their quality of life, improved. They had better nutrition, better education, more access to post-secondary education, more social mobility, more money. They were better informed, more likely to vote, they were more active in civic politics, and so on. All of those benefits - if you get them from the internet, you loose them when you take away the internet.	Systém „tříkrát a dost“ byl uveden do praxe ve Francii, v Británii a na Novém Zélandu, a v podstatě říká, že pokud jste byli tři a vícekrát <i>obviněni</i> z porušení copyrightu, ztrácíte přístup k internetu a spolu s vámi každý, kdo na vaše připojení spoléhá. V Británii ukázala studie Marthy Lany Fox pro Price Waterhouse Cooper o tom, jak se domácnosti připojují k internetu, že i pro ty nejzranitelnější rodiny v Británii se životní podmínky zlepšily už po krátké době s přístupem k internetu. Lépe se stravovali, vzdělávali se, měli lepší přístup k informacím, získali lepší sociální mobilitu, víc peněz. Byli informovanější, zvýšila se pravděpodobnost, že půjdou k volbám, byli aktivnější v obecní politice a tak dále. Všechny tyto přínosy, které jste získali díky přístupu na internet, zase ztratíte, když vám internet vypnou.
And whatever else we think about the rights of creators - and I am a creator - but I'm also a citizen of the wider world -	A ať už si o právech tvůrců myslíte cokoliv – a já sám jsem tvůrce, ale jsem zároveň i občanem tohoto našeho světa – je velmi

its really important not to loose sight of things. Watching television the wrong way shouldn't be grounds for having your access to the political system, to civic engagement, to nutrition, to education, and so on, taken away from you. Let alone being *accused* of watching television the wrong way.	důležité neztratit toto téma ze zřetele. Dívat se na nevhodné kanály v televizi by nemělo znamenat, že vám bude odepřen přístup k politickému systému, k občanskému zapojení, k informacím o lepší stravě, ke vzdělání a tak dále. Natožpak když stačí i pouze jen <i>obvinění</i> ze sledování nevhodného kanálu.
Now I believe Viacom can certainly make more money if they can eliminate our ability to have private discourse, I think if they enclose our whole public sphere it would be better for their business, if they have more surveillance control and censorship, I think that Viacom's bottom line will improve.	Věřím, že Viacom určitě může vydělat víc peněz, kdyby se jim podařilo zamezit nám vyměňovat si v soukromí videonahrávky, a myslím si, že kdyby se jim podařilo podebrat celou veřejnou sféru, bylo by to pro jejich obchody výhodné – díky plošnému sledování a cenzuře by se jim určitě zvedly tržby.
There are a lot of ways to make money in the fields of arts and news and that's one of them, but if your business model starts with censorship if it starts with surveillance, if it starts with criminalising culture you're doing "copyright" wrong.	Ve světě tvorby a umění je spousta způsobů, jak vydělat peníze, a toto je jeden z nich, ale když váš obchodní model funguje jen díky cenzuře, když funguje díky špiclování, když vyžaduje kriminalizaci kultury, asi jste ten „copyright“ tak docela nepochopili.
Information doesn't want to be free, but people do, and people involved in the news media have an especial responsibility to ensure that that freedom is preserved in the information laws.	Informace nechtějí být svobodné, ale lidé chtějí, a lidé ve zpravodajských médiích dnes nesou zvláštní zodpovědnost za to, že v informačních zákonech bude zachována svoboda.
Thank you.	Děkuji vám.

(applause)	(aplaus)
Transcript (by Alan Cocks, unauthorised) of Cory Doctorow's keynote speech only, from Copyright debate in Denmark, 2012.	Řeč Coryho Doctorowa přepsal Alan Cocks, překlad do češtiny kerray@archetypal.cz Debata o copyrightu v Dánsku, Fagfestival 2012 - největší sjezd novinářů.
[Section transcribed: 2 minutes 30 sec to 26 minutes]	K poslechu v angličtině: http://soundcloud.com/abemad/doctoro-w-vs-sh-nning-at/download
For original information, please see http://craphound.com/	
Event: Copyright debate in Denmark. Posted on November 15, 2012, Denmark's Fagfestival 2012, the largest gathering of journalists in the country. Debate with Cory Doctorow and Peter Schønning, a prominent Danish copyright lawyer, in an event hosted by Henrik Føhns.	
MP3 link: http://soundcloud.com/abemad/doctoro-w-vs-sh-nning-at/download	